DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 16 kwietnia 1945 r.

Nr 2

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

DEKRETY POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO:

4

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 6 września 1944 r.

o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Reforma rolna w Polsce jest koniecznością państwową i gospodarczą i będzie zrealizowana przy udziale czynnika społecznego zgodnie z zasadami Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Ustrój rolny w Polsce oparty będzie na silnych, zdrowych i zdolnych do wydatnej produkcji gospodarstwach, stanowiących prywatną własność ich posiadaczy.

Wobec tego, że znaczna część Polski pozostaje jeszcze pod okupacją, w obecnej chwili nastąpić może jedynie częściowy nadział ziemi w rozmiarach zapasu ziemi na terytoriach już wyzwolonych.

(2) Przeprowadzenie reformy rolnej obejmuje:

a) upełnorolnienie istniejących gospodarstw o powierzchni niżej pięciu hektarów użytków rolnych;

b) tworzenie nowych samodzielnych gospodarstw rolnych dla bezrolnych, robotników i pracowników rolnych oraz drobnych dzierżawców;

c) tworzenie w pobliżu miast i ośrodków przemysłowych gospodarstw dla produkcji ogrodniczo-warzywniczej, kolonii i ogródków działkowych robotniczych, urzędniczych i rzemieślniczych;

d) zarezerwowanie odpowiednich terenów dla szkół oraz poddanych zarządowi państwowemu lub samorządowemu ośrodków dla podniesienia kultury rolnej, wytwórczości nasiennej, hodowlanej oraz przemysłu rolnego.

Art. 2. (1) Na cele reformy rolnej przeznaczone będą nieruchomości ziemskie o charakterze rolniczym:

a) stanowiące własność Skarbu Państwa z jakiegokolwiek tytułu;

b) będące własnością obywateli Rzeszy Niemieckiej i obywateli polskich narodowości niemieckiej;

c) będące własnością osób skazanych prawomocnie za zdradę stanu, za pomoc udzieloną okupantom ze szkodą dla Państwa lub miejscowej ludności, względnie za inne przestępstwa przewidziane w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 września 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 16);

d) skonfiskowane z jakichkolwiek innych prawnych przyczyn;

e) stanowiące własność albo współwłasność osób fizycznych lub prawnych, jeżeli ich rozmiar łączny przekracza bądź 100 ha powierzchni ogólnej, bądź 50 ha użytków rolnych, a na terenie województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, jeśli ich rozmiar łączny przekracza 100 ha powierzchni ogólnej, niezależnie od wielkości użytków rolnych tej powierzchni.

O położeniu prawnym nieruchomości ziemskich, należących do kościoła katolickiego lub gmin wyznaniowych innych wyznań, orzeknie Sejm Ustawodawczy.

Wszystkie nieruchomości ziemskie wymienione w punktach b), c), d) i e) części pierwszej niniejszego artykułu przechodzą bezzwłocznie bez żadnego wynagrodzenia w całości na własność Skarbu Państwa z przeznaczeniem na cele wskazane w art. 1-ym część druga.

(2) Rodzina podzielona co do praw majątkowych prawnie i fizycznie przed dniem 1 września 1939 r. nie będzie uważana za jednostkę w rozumieniu części (1), pkt e) niniejszego artykułu.

(3) Podziałem prawnym w rozumieniu części (2) art. 2 jest podział na podstawie wyroku sądowego, ugody sądowej, aktu sporządzonego przed notariuszem zgodnie z zezwoleniem właściwej władzy ziemskiej, chociaż wpis o podziale w wykazie hipotecznym nieruchomości nie nastąpił z powodu wybuchu wojny.

Art. 3. (1) Dla zrealizowania przebudowy ustroju rolnego tworzy się Państwowy Fundusz Ziemi, którym zarządza Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Państwowy Fundusz Ziemi tworzą:

a) aktywa dotychczasowego Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, powołanego ustawą z dnia 9 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 364 z 1934 r.);

b) należności i wpływy z tytułu czynności związanych z przebudową ustroju rolnego;

c) nieruchomości ziemskie przejęte na cele reformy rolnej (art. 2);

d) należności i wpływy z administracji nieruchomości (pkt c);

e) należności i wpływy z tytułu zbycia nieruchomości (art. 2) przejętych na cele reformy rolnej;

f) oprocentowania gotowizny Państwowego Funduszu Ziemi;

g) dotacje Skarbu Państwa;

h) inne wpływy.

Art. 4. (1) Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych może powierzyć administrowanie Państwowego Funduszu Ziemi Państwowemu Bankowi Rolnemu w zakresie i na zasadach przez siebie ustalonych, z wyjątkiem bezpośredniej administracji nieruchomości (art. 3 część (2), pkt c).

(2) Obrót pieniężny Państwowego Funduszu Ziemi wykonywany będzie za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego.

Art. 5. Z Państwowego Funduszu Ziemi pokrywane będą wszelkie wydatki, związane z przeprowadzeniem reformy rolnej oraz udzielane będą pożyczki na urządzenia gospodarstwa oraz na inwestycje.

Art. 6. Kierownik Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych obejmie do 25-go września 1944 r. zarząd państwowy nad nieruchomościami ziemskimi, wymienionymi w art. 2 wraz z budynkami i całym inwentarzem żywym i martwym oraz znajdującymi się na tych nieruchomościach przedsiębiorstwami przemysłu rolnego.

Art. 7. Powiatowe urzędy ziemskie sporządzają po tym objęciu, do dnia 10-go października 1944 r. dokładny spis objętych nieruchomości i przeprowadzają ich oszacowanie przy współudziale delegatów powiatowej komisji ziemskiej. W braku danych katastralnych lub innych danych urzędowych co do powierzchni przejętych nieruchomości ziemskich należy bezzwłocznie przedsięwziąć pomiar przejętych obszarów.

Art. 8. (1) Dla współdziałania z organami państwowymi przy przeprowadzeniu reformy rolnej tworzy się gminne komisje reformy rolnej.

(2) Gminne komisje reformy rolnej składają się z członków wybranych przez wszystkich obywateli gminy — właścicieli gospodarstw poniżej 5 ha, drobnych dzierżawców oraz robotników i pracowników rolnych.

(3) Wybory przeprowadzane są gromadami, przy czym każda gromada wybiera 2-ch delegatów do gminnej komisji reformy rolnej.

(4) W gminnej komisji reformy rolnej przewodniczy delegat gminnej rady narodowej.

(5) Na terytorium wyzwolonym przed 1 września 1944 r. wybory gminnych komisyj reformy rolnej powinny zostać zakończone nie później niż 20 września 1944 r.

Art. 9. (1) Gminne komisje reformy rolnej przeprowadzą do dnia 10 października 1944 r. dokładne spisy znajdujących się na ich terenie gospodarstw o powierzchni niżej 5 ha użytków rolnych przy wyszczególnieniu obszaru ogólnego, obszaru użytków rolnych, budynków mieszkalnych i gospodarczych, inwentarza żywego i martwego oraz wymienieniu liczby członków rodziny, pracujących w danym gospodarstwie.

(2) W tym samym terminie gminne komisje reformy rolnej sporządzą dokładne spisy pracowników i robotników rolnych, przebywających na ich terenie oraz drobnych dzierżawców rolnych — przy uwidocznieniu ilości członków rodziny.

Art. 10. (1) Po przeprowadzeniu czynności, wymienionych w art. 7 i 9 powiatowy urząd ziemski rozpatrzy sprawy wszystkich obiektów parcelowanych, położonych na jego terenie. Ustalenia planu podziału dla każdego z tych obiektów i sporządzenia wykazu nabywców poszczególnych parcel dokona kierownik powiatowego urzędu ziemskiego w terminie do 25-go października 1944 r. przy współudziale z głosem stanowczym zasiadających w gminnej komisji reformy rolnej delegatów zainteresowanych gromad. Należy przy tym mieć na uwadze, że pierwszeństwo spośród uprawnionych kandydatów przysługuje żołnierzom Wojska Polskiego, inwalidom obecnej wojny i uczestnikom partyzanckich walk z Niemcami o Polskę demokratyczną. Wyłączeni natomiast będą od korzystania z dobrodziejstw reformy rolnej ci, którzy uchylili się lub uchylają od dopełnienia zasadniczych obowiązków wobec Państwa lub wysługiwali się okupantowi.

Wykazy te powiatowy urząd ziemski ogłosi na piśmie w gmachu powiatowego urzędu ziemskiego i we właściwej gminie.

(2) Ogłoszenie to winno być umieszczone na widocznym miejscu dla publicznych obwieszczeń i pozostawać przez dni 5.

(3) W ciągu następnych dni pięciu, licząc od końca terminu przewidzianego w części 2, zainteresowani nieuwzględnieni w projekcie podziału lub uwzględnieni w niedostatecznej mierze, mogą wnieść zażalenie na ten projekt do powiatowego urzędu ziemskiego, który cały operat parcelacyjny wraz ze skargami i swym wnioskiem przekaże bezzwłocznie do decyzji wojewódzkiemu urzędowi ziemskiemu. Wojewódzki urząd ziemski przy współudziale wojewódzkiej komisji ziemskiej wyda ostateczne orzeczenie do dnia 20 listopada 1944 r.

(4) Zażalenia wniesione po terminach przewidzianych w części 3-ej niniejszego artykułu rozpatrzeniu nie podlegają.

Art. 11. (1) Po nadejściu orzeczenia wojewódzkiego urzędu ziemskiego (art. 10 część [3]) powiatowy urząd ziemski wyda ostateczne orzeczenie w sprawie parcelowanych obiektów i w terminie do 20-go grudnia 1944 r. wprowadzi nabywców w posiadanie nabytych parcel i przeniesie na nich tytuł własności.

(2) Orzeczenie określone w części 1-ej stanowi tytuł formalno-prawny nabycia nieruchomości oraz do dokonania odpowiednich wpisów w księgach hipotecznych (gruntowych).

Art. 12. Inwentarz żywy i martwy przejęty z gospodarstw parcelowanych zostanie rozdzielony między gospodarstwa nowoutworzone dla bezrolnych. Podziału inwentarza dokonują na wniosek gminnych komisyj reformy rolnej powiatowe urzędy ziemskie, nie później niż w dwa tygodnie po rozparcelowaniu majątku.

Art. 13. (1) Obszar nowoutworzonych gospodarstw, jak również obszar, do którego mają być powiększone gospodarstwa karłowate, winien być uzależniony od jakości gleby i stosunku miejscowego zapotrzebowania ziemi do będącego do dyspozycji zapasu ziemi, przy czym wszyscy uprawnieni do korzystania z reformy rolnej otrzymają nadziały w granicach powiatu.

(2) Obszar ten dla gospodarstw rolnych nie może być większy od 5 ha ziemi średniej jakości, a dla gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych nie może przekraczać 2 ha, dla parcel rzemieślniczo-wiejskich nie może przekraczać 2 ha, a dla parcel robotniczych i t. p. $^{1}/_{4}$ ha.

Art. 14. (1) Gospodarstwa utworzone na podstawie niniejszego dekretu nie mogą być w całości lub w części dzielone, sprzedawane, wydzierżawiane i zastawiane.

(2) W wyjątkowych wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, zezwoleń na czynności wymienione w części (1) udzielają powiatowe urzędy ziemskie.

Art. 15. (1) Cenę na ziemię dla nabywców ustala się równą przeciętnemu rocznemu urodzajowi z danego obszaru ziemi. Jako przeciętny urodzaj przyjmuje się dla ziemi 3-ej klasy, (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 marca 1935 r. w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich, przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej — Dz. U. R. P. Nr 19 z 1935 r. poz. 107), 15 centnarów metrycznych żyta. Nabywcy mogą płacić w naturze żytem albo w gotówce podług ceny żyta na wolnym rynku. Na rok gospodarczy 1944/5 przyjmuje się cenę zł 400 za centnar żyta.

(2) Nowonabywcy wpłacają w gotówce lub naturze 10% ceny kupna. Spłata reszty ceny kupna zostaje rozłożona dla małorolnych na 10 lat, dla bezrolnych na 20 lat.

(3) Bezrolni mogą uzyskać od powiatowego urzędu ziemskiego, na wniosek gminnej komisji reformy rolnej, odroczenie pierwszej wpłaty na czas do lat trzech.

Art. 16. Przy wypracowaniu planu podziału pewna część ziemi zostaje niepodzielona dla utrzymania wzorowych gospodarstw w interesie podniesienia poziomu gospodarki rolnej, dla szkół rolniczych i powszechnych oraz innych ważnych zadań użyteczności publicznej.

Wykaz imienny majątków i części majątków, nie podlegających podziałowi, ustali rozporządzenie Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych po wysłuchaniu opinii wojewódzkich rad narodowych, w terminie do 10 października 1944 r.

Art. 17. Właściciele gospodarstw, które z braku dostatecznego zapasu ziemi nie mogły otrzymać do 5-ciu ha użytków rolnej średniej jakości lub zostać dopełnione do tej normy, zachowują prawo do zamiany swego gospodarstwa na większe, odpowiadające ogólno-państwowej normie 5 ha użytków rolnych średniej jakości. Prawo to zostanie zrealizowane po uwolnieniu całości Polski i rozszerzeniu zachodnich granic Rzeczypospolitej.

Art. 18. Obywatele polscy — rolnicy, którzy niezależnie od swojej woli znajdują się poza granicami kraju, oraz żołnierze Wojska Polskiego, których rodziny obecnie znajdują się poza granicami kraju, będą uwzględnieni przy rozdziale ziemi po powrocie do kraju, względnie po demobilizacji.

Art. 19. (1) Wywłaszczeni właściciele lub współwłaściciele nieruchomości ziemskich wymienionych w art 2 część (1) lit e) mogą otrzymać samodzielne gospodarstwa rolne poza obrębem wywłaszczonego majątku w ramach niniejszego dekretu, względnie jeśli z tego prawa nie skorzystają, będzie wypłacane im zaopatrzenie miesięczne w wysokości uposażenia urzędnika państwowego VI grupy.

(2) Zaopatrzenie wymienione w części (1) art. 19 może być podwyższone przez Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych dla tych właścicieli lub współwłaścicieli, którzy się zasłużyli w walce z okupantem lub szczególnie ucierpieli od okupanta.

Art. 20. Nabywca otrzymuje ziemię w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów. Sprawa odpowiedzialności Skarbu Państwa za dotychczasowe obdłużenie hipoteczne będzie uregulowana odrębnym dekretem.

Art. 21. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego dekretu traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 grudnia 1925 r. „o wykonaniu reformy rolnej" (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1 z 1926 r.) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 22. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący i Kierownik Resortu
Spraw Zagranicznych
Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:
Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Wiceprzewodniczący i Kierownik Resortu
Rolnictwa i Reform Rolnych:
Andrzej Witos

Wiceprzewodnicząca:
Wanda Wasilewska

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
Michał Rola-Żymierski
generał broni

Zastępca Kierownika Resortu
Obrony Narodowej:
Zygmunt Berling
generał dywizji

Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Stanisław Kotek-Agroszewski

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Pracy,
Opieki Społecznej i Zdrowia:
dr *Bolesław Drobner*

Kierownik Resortu Komunikacji,
Poczt i Telegrafu:
inż. *Jan Michał Grubecki*

Kierownik Resortu Odszkodowań Wojennych:
dr. *Emil Sommerstein*

Kierownik Resortu Oświaty:
dr *Stanisław Skrzeszewski*

Kierownik Resortu Kultury i Sztuki:
Wincenty Rzymowski

Kierownik Resortu Informacji i Propagandy:
dr *Stefan Jędrychowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 września 1944 r. Nr 4, poz. 17).

5

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 23 października 1944 r.

o wycofaniu z obiegu marki niemieckiej na obszarze województwa białostockiego.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Z dniem 28 października 1944 r. marka niemiecka (Reichsmark, Rentenmark i inne rodzaje marek) przestaje być obiegowym środkiem płatniczym na obszarach wyzwolonych, wchodzących w skład województwa białostockiego.

Art 2. Niemiecki bilon metalowy pozostawia się do odwołania w obiegu po kursie 1 fenig = 1 grosz.

Art 3. W terminie do dnia 20 listopada 1944 r. urzędy skarbowe oraz komunalne kasy oszczędności przeprowadzą wymianę marek niemieckich typu Reichsmark na złotowe bilety skarbowe — emitowane na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 24 sierpnia 1944 r., o emitowaniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) po kursie 1 marka = 1 złoty.

Art 4. § 1. Prawo do wymiany służy osobom, które w dniu zgłoszenia się do wymiany mają ukończonych lat 18 i do dnia wyzwolenia spod okupacji niemieckiej zamieszkiwały na obszarze województwa białostockiego.

§ 2. Osoby, zgłaszające się do wymiany, udowodnić winny tożsamość i zamieszkanie obowiązującym w czasie okupacji na tym terenie dowodem osobistym i zaświadczeniem o zamieszkaniu.

§ 3. Upoważnia się wojewodę białostockiego do udzielania w wypadkach wyjątkowych zezwoleń na wymianę osobom, nie mogącym ze względu na okoliczności wojną wywołane, stwierdzić tożsamości i zamieszkania wymienionym w § 2 dowodem osobistym i zaświadczeniem.

Art. 5. § 1. Wymianie podlega kwota do wysokości 300 marek na jedną osobę, pozostała zaś kwota przyjęta będzie do depozytu, na co wydany zostanie kwit depozytowy. Do depozytu przyjmowane będą marki typu Reichsmark i Rentenmark.

Przedkładać do wymiany i depozytu wolno tylko pieniądze, stanowiące własność zgłaszającego i to tylko w jednej instytucji wymienno-depozytowej (urzędach skarbowych względnie komunalnych kasach oszczędnosci na terenie województwa białostockiego), w art. 3 niniejszego dekretu, przewidzianej.

§ 2. Kto wbrew postanowieniom § 1 złoży do wymiany i ewentualnie do depozytu marki niemieckie:

a) nie stanowiące jego własności lub

b) w różnych instytucjach wymienno-depozytowych,

podlega karze więzienia do lat pięciu. Ponadto sąd orzeka przepadek kwot złożonych do wymiany i ewentualnie do depozytu, przy czym w razie podjęcia już przez sprawcę kwot, podlegających przepadkowi, sąd nakaże ściągnięcie ich z majątku skazanego.

Art. 6. Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów może na warunkach przezeń określonych zezwolić w drodze wyjątku instytucjom samorządowym, społecznym i kulturalnym na wymianę marek na złotowe bilety skarbowe do pełnej wysokości przedstawionej do wymiany kwoty, o ile kwoty te stanowią ich własne fundusze.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:
Edward Bolesław Osóbka - Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1944 r. Nr 9, poz. 43).

6

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 23 października 1944 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) z późniejszymi zmianami, wprowadza się zmiany następujące:

ust. 1 art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Drożdże nadające się do wypieku (piekarniane), tak wyrabiane w kraju, jak sprowadzane z zagranicy, podlegają podatkowi spożywczemu w wysokości 632 zł od 1 kg wagi.

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów w warunkach gospodarczo uzasadnionych może zwolnić całkowicie lub częściowo od pobierania podatku spożywczego od drożdży"

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 7 września 1944 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Bolesław Osóbka - Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1944 r. Nr 9, poz. 45).

7

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 23 października 1944 r.

o zmianie ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie o państwowym podatku dochodowym, (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), zmienionej ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 226) i dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 566), wprowadza się zmiany następujące:

(1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Opodatkowaniu podlegają wymienione w art. 1 osoby fizyczne, spadki wakujące (nieobjęte) i osoby prawne, z wyjątkiem wymienionych w ustępie 2 lit. C, których dochód roczny przekracza 1.500 zł.

Osoby wymienione w art. 1 ust. 2 lit. C, podlegają opodatkowaniu o ile osiągają dochód roczny ponad 3.000 zł."

(2) w art. 43 skreśla się skalę potrąceń podatku i ustanawia się nową skalę potrąceń, a mianowicie:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych — ponad	do	Stopa procentowa podatku
1	3000	3100	2,0
2	3100	3200	2,2
3	3200	3400	2,4
4	3400	3600	2,6
5	3600	3800	2,8
6	3800	4000	3,0
7	4000	4200	3,2
8	4200	4400	3,4
9	4400	4800	3,6

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
10	4800	5200	3,8
11	5200	5600	4,0
12	5600	6000	4,2
13	6000	6400	4,4
14	6400	6800	4,6
15	6800	7200	4,8
16	7200	7600	5,0
17	7600	8000	5,2
18	8000	8800	5,4
19	8800	9600	5,6
20	9600	10400	5,8
21	10400	11200	6,0
22	11200	12000	6,2
23	12000	13000	6,4
24	13000	14000	6,6
25	14000	15000	6,8
26	15000	16000	7,0
27	16000	17000	7,5
28	17000	18000	8,0
29	18000	19000	8,5
30	19000	20000	9,0
31	20000	22000	9,5
32	22000	24000	10,0
33	24000	26000	10,5
34	26000	28000	11,0
35	28000	30000	11,5
36	30000	32000	12,0
37	32000	34000	12,5
38	34000	36000	13,0
39	36000	38000	13,5
40	38000	40000	14,0
41	40000	44000	14,5
42	44000	48000	15,0
43	48000	52000	15,5
44	52000	56000	16,0
45	56000	60000	16,5
46	60000	64000	17,0
47	64000	68000	17,5
48	68000	72000	18,0
49	72000	76000	18,5
50	76000	80000	19,0
51	80000	88000	19,5
52	88000	96000	20,0
53	96000	104000	21,0
54	104000	112000	22,0
55	112000	120000	23,0
56	120000	128000	24,0
57	128000	136000	25,0
58	136000	144000	26,0
59	144000	152000	27,0
60	152000	160000	28,0
61	160000	168000	29,0
62	168000	176000	30,0
63	176000	184000	31,0
64	184000	192000	32,0
65	192000	200000	33,0
66	200000	220000	34,0
67	220000	250000	35,0
68	250000	300000	36,0
69	300000	350000	37,0
70	350000	400000	38,0
71	400000	500000	39,0
72	500000		40,0

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1944 r.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:

Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów:

Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1944 r. Nr 9, poz. 46).

8

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 23 października 1944 r.

o zmianie ustawy o opodatkowaniu piwa.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 762) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„podatek dla piwa pełnego wydanego do wolnego obrotu wynosi 300 zł od jednego hektolitra".

Art. 2. Kierownik Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów może w uzasadnionych wypadkach obniżać stawkę podatku od piwa, określoną w art. 1.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 24 października 1944 r.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:
Edward Bolesław Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1944 r. Nr 9, poz. 48).

Cena numeru niniejszego 8,00 zł, z przesyłką zwyczajną 8,10 zł.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych Urzędów Pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Tłoczono w Drukarni Polskiej w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.